

Försvarshögskolan

Klimathotet under Trumpadministrationen

En diskursanalys av frånvaron av hotkonstruktion gällande klimatförändringarna
under Trumpadministrationen

Mathilde Roedenbeck

Självständigt arbete, 15 hp

Statsvetenskap med inriktning krishantering och säkerhet

Påbyggnadskurs

HT 2020

Handledare: Simon Hollis

Antal ord: 13 276

Many scientists have described the anthropogenic climate changes as one of the most pervasive threat of our time that will form this and future generations. Despite that is the climate change still controversial and missing from the American security agenda. The purpose of this study is to empirically analyse the American environmental discourse under the administration of Donald Trump and the omission of climate changes in the security agenda. To be able to explain the absence of the climate changes in the American security agenda, the environmental discourse will be analysed and the theoretical framework of Copenhagen's school of securitization will be used to define the current description of the environment, the climate threats, and the global warming. By using a qualitative text analysis, consisting of a discourse analysis, lectures, debates, and documents from the Trump administration are examined, to be able to understand how the discourse is constructed and thus how the omission of the climate changes from the security agenda can be understood by using the securitization theory. The study indicates that the approach taken by the Trump administration on the American environmental discourse is produced can prevent the climate changes, the global warming, and the environment to be securitized, which in its turn can contribute to understanding of why it has not been brought up in the American security agenda. In the analysis it can be concluded that the Trump administration have moved towards a more politicized discourse, but also towards a depoliticized discourse.

Keywords: Copenhagen school of securitization, Trump administration, environmental security

1. Inledning.....	4
1.1 Introduktion.....	4
1.2 Forskningsproblem och frågeställning.....	5
1.3 Syfte	7
1.4 Disposition	7
1.5 Tidigare forskning.....	8
1.5.1 Tidigare forskning kring klimatet.....	8
1.5.2 Tidigare forskning för miljö säkerhet.....	9
1.5.3 Tidigare forskning gällande den amerikanska miljödiskursen.....	10
2. Teoretiskt ramverk	12
2.1 Teori	12
2.2 Kritik mot teorin.....	15
3. Metodologiskt ramverk	16
3.1 Metodval.....	16
3.1.1 Diskursanalys	16
3.1.2 Analytiskt ramverk.....	17
3.2 Material och avgränsning	19
4. Analys.....	21
4.1 I vilka säkerhetskontexter uteblir miljön, klimatförändringarna och den globala uppvärmningen?	21
4.2 Framställning av miljön, klimatförändringarna och klimatpolicys	22
4.2.1 Hur framställs miljön?.....	23
4.2.2 Hur framställs klimatförändringarna och den globala uppvärmningen?.....	27
4.2.3 Hur framställs klimatpolicys?	29
4.4 Hur ser resursfördelningen till ut?.....	30
5. Avslutning	32
5.1 Slutsats	32
5.2 Kritisk diskussion.....	34
5.3 Vidare forskning.....	35
6. Referenser.....	35
6.1 Litteratur.....	35
6.2 Empiriskt material	39

1. Inledning

1.1 Introduktion

På senare tid har forskning kring miljön, klimatet och människans påverkan på vår jord ökat. Paul J. Crutzen och Eugene F. Stoermer (2000:17) beskriver att människan har påverkat jorden till den grad att jorden nu anses ha gått in i en ny geologisk epok, antropocen. Människans påverkan kan ses på alla olika ekologiska systemen, vilket innefattar bland annat den ökade koldioxidkoncentrationen i atmosfären, försurning av haven, förändringar i kvävecykeln och den minskade biologiska mångfalden. Rockström et al (2009:6) redogör för antropocen som en oförutsägbar epok där mänsklig aktivitet har försvagat de planetära livsuppehållande processer som mänskligt välmående är beroende av. Miljömässig risk och säkerhet är kopplat till de förändringarna som ett mänskligt förändrat jordsystem innebär. Det syftar till de risker som kan medfölja av olika klimatförändringar och ett jordsystem med ickelinjära ändringar som kan gå väldigt snabbt. Head (2016:1) menar att möjligheten för katastrof på grund av miljöförändringarna inom antropocen måste kunna hanteras. Vidare beskrivs förändringarna i jordens olika ekosystemet innebär en stor sårbarhet för mänskligheten. Klimatsystemet beskrivs bli kraftigare med fler stormar, bränder, värmeböljor och torka därför mer oförutsägbart och okontrollerbart och därför farligare för människan (Hamilton, 2017:36). Detta innebär en existentiell risk för allt levande på jorden. Detta innebär risker på två nivåer, både förluster av människors liv och kulturmässiga förluster så som kulturarv, men det kan även leda till så katastrofala ändringar att det innebär att ekologiska system bryter samman vilket skulle kunna resultera i att det inte går att upprätthålla liv längre (Harrington 2016:492).

Tidigare forskning kring miljön och säkerhet framställer att på grund av den fundamentala påverkan som klimatförändringarna har så blir de mer och mer behandlade som en säkerhetsrisk. På grund av de olika effekter som klimatförändringarna har och kommer att fortsätta ha världen över så är säkerhetsutmaningarna mångfasetterade och involverar därför mänsklig, samhällelig, statlig och internationell säkerhet. Att ha effektiva policyåtgärder inom olika policyområden blir därmed centralt för att kunna adressera dessa risker (Mobjörk et al, 2016:iv). Den miljömässiga säkerheten har även beskrivits som den ultimata säkerheten (Myers, 1993). Buzan et al (1998:80) redogör för att det centrala i miljösäkerhet är att det inte

handlar om människans konflikt med naturen utan människans konflikt med sin egen dynamik av kultur. Dock kan klimat- och miljösäkerhet fortfarande ses omstritt utifrån de olika inramningarna gällande hot. McDonald (2013:42) menar att relationen mellan klimatförändringar och säkerhet konstrueras på olika sätt inom olika diskurser. Buzan et al (1998:23) beskriver konstruktionen av hot inom miljösektorn som svårt på grund av de olika delarna som kan anses viktiga att skydda. Det kan handla överlevnaden av specifika arter, typer av habitat eller upprätthållandet av det planetära klimatet och biosfären. Idén om hur hot konstrueras utgör utifrån detta en intressant teoretisk utgångspunkt för att studera konstruktionen av klimathotet.

1.2 Forskningsproblem och frågeställning

Utifrån att det beskrivs som ett så omfattande hot och akut så kan det rimligtvis förväntas att klimatförändringarna även inom den politiska sfären ska anses vara ett säkerhetshot, som finns på säkerhetsagendan. Fler och fler inom den globala politiken definierar klimatförändringarna och miljöförstörelsen som ett säkerhetsproblem. I Sveriges nationella säkerhetsstrategi från 2017 beskrivs att "[k]limatförändringarna är ett allvarligt och växande hot mot den globala säkerheten" (Regeringskansliet, 2017:25). Både EU och FN kan även ses koppla samman klimatförändringarna och säkerhetsagendan (Europeiska utrikestjänsten, 2018; Säkerhetsrådet, 2020). Allteftersom att forskare blir mer och mer säkra på den människoorskade effekterna på det globala klimatet och den väldiga kostnaden för att anpassningsåtgärder visade sig vara kraftigare, har det brådskande behovet att vidta åtgärder för att minska effekterna eller för att anpassa sig till konsekvenserna blivit mer omfattande (Diez, von Lucke och Wellman, 2016:2). Detraz och Betsill (2009:303) menar att inramningen av miljön och klimatet som ett säkerhetsproblem ofta presenteras som ett sätt att dra till sig uppmärksamhet från högt uppsatta beslutsfattare och på så sätt mobilisera resurser. Buzan et al (1988:24) uttrycker att framställa ett problem som ett säkerhetsproblem innebär att problemet presenteras som ett existentiellt hot och som kräver extraordinära åtgärder för att kunna hanteras och legitimeras således beslut och handlingar utanför den normala gränsen för politiska processer (Buzan et al, 1998:24).

Samtidigt har polariseringen kring klimatförändringarna i USA setts öka och de kan fortfarande ses som ett debatterat ämne inom den politiska sfären (Dunlap, McCright och Jarrod, 2016:6), vilket även kan ses i andra länder så som Indonesien, Saudiarabien och Mexico (Milman och Harbey, 2019). Dunlap, McCright och Jarrod (2016:20) menade att

konsekvenserna av det amerikanska presidentvalet 2016 skulle innebära en historisk betydelse för både USA:s och världens ansträngningar att hantera klimatförändringarna orsakade av människan. Den 1 juni 2017 meddelade Donald Trump att USA skulle dra sig ur klimatavtalet i Paris med förklaringen att USA fick ta ett för stort ekonomiskt ansvar, vilket att det inte var rättvist, samt att det riskerade att dra ner amerikaners välstånd (Vita Huset, 2017). I delar av media kan det ses råda konsensus kring att Trump förnekar de långtgående effekterna av klimatförändringarna och att den är orsakad av människan men även att det är ett existentiellt hot (BBC, 2018; Cillizza, 2019). Vidare har Trump öppnat upp för ytterligare oljeborring genom att sälja oljeavtalen för att få borra efter olja i naturreservatet Arctic National Wildlife Refuge (Fritts, 2020) och ifrågasätter forskningen (Sutter, 2020). Trots den aktuella forskningen på hur mänsklig aktivitet stör klimatsystemet och riskerar katastrofala och oåterkalleliga effekter så uteblir klimatförändringarna från USA:s säkerhetsagenda (Vita huset, 2017).

Detta forskningsproblem behandlar således utelämnandet av klimatförändringarna och den globala uppvärmningen som ett säkerhetshot, där USA kan ses som en del av detta. För uteblivandet av klimatförändringarna som säkerhetsproblem ska kunna förstås så kan det anses relevant att tillämpa Köpenhamnsskolan säkerhetsiseringsteori (Buzan, Wæver och de Wilde, 1998). Teorin kan ses passande eftersom säkerhetsiseringsperspektivet öppnar upp möjligheten att undersöka både säkerhetsisering och frånvaron av säkerhetsisering av en fråga (Buzan et al, 1998:40). Det kan också ses passande eftersom när stater säkerhetsiserar, eller avstår från att säkerhetsisera, en fråga så är det ett politiskt faktum som har konsekvenser. Säkerhetsiseringen av ett problem kommer sannolikt orsaka aktören till att agera på ett annorlunda sätt än hen skulle gjort om frågan inte fanns på säkerhetsagendan (Buzan et al, 1998:30). Beträffande att den diskursiva utformningen av säkerhetsfrågor och hotkonstruktion så kan miljösäkerhetsdiskursen undersökas. Den gör det möjligt att undersöka den politiska processen som ligger bakom utformningen och urvalet av hot, samt att analysera varför vissa anses vara mer relevanta och brådskande än andra (Trombetta, 2008:588).

Frågeställningen som denna studie ämnar svara på är följande:

Hur kan frånvaron av klimatförändringarna från USA:s säkerhetsagenda förstås?

1.3 Syfte

Denna studie syftar till att undersöka den amerikanska miljödiskursen under Trumpadministrationen och utelämnandet av klimatförändringarna på säkerhetsagendan. För att kunna svara på hur frånvaron av klimatförändringarna och miljön från Trumpadministrationens säkerhetsagenda kan förstås så kommer det analyseras hur miljödiskursen har sett ut. Genom att använda Köpenhamnsskolans säkerhetiseringsteori för att beskriva den aktuella framställningen av miljön, klimatförändringarna och den globala uppvärmningen så kan utelämnandet av klimatförändringarna på Trumpadministrationens säkerhetsagenda förstås genom att undersöka vad som finns i diskursen och vad som utelämnas. Denna studie ämnar därmed fokusera på diskursens roll i konstruktionen av säkerhet, mer specifikt miljösäkerhet. I och med att diskurser anses konstruera det sociala, blir vikten av att förstå rollen av säkerhetsdiskurser i miljö- och klimatdebatten viktig för att förstå agerandet gällande klimatförändringarna.

Att diskursen är specificerad till att gälla miljön, klimatförändringarna och globala uppvärmningen har valts utifrån att klimatförändringarna beskrivs av IPCC som samlingsbegrepp som avser de förändringarna i klimatsystemet, som till stora delar är orsakade av människan (IPCC:2014:120). Global uppvärmning är en del av klimatförändringarna och definieras utifrån IPCC (2014:124) som den ökande, globala, yttemperaturen, som är en av konsekvenserna av utsläppen som är orsakade av människan. Studien syftar inte till att falsifiera tidigare förståelser kring frånvaron av hotkonstruktion gällande klimatförändringarna och miljöförstörelsen, utan ämnar tillföra.

1.4 Disposition

Denna studie kommer disponeras enligt följande:

Inledningsvis kommer det att redogöras för tidigare forskning. I avsnittet därefter kommer det redogöras för det teoretiska ramverket, som består av Köpenhamnsskolans säkerhetiseringsteori. Där kommer teorin att beskrivas, samt de delar av teorin som kommer tillämpas kommer att presenteras. I förbindelse med detta kommer kritik för säkerhetiseringsteorin att redogöras för. Därefter kommer det metodologiska ramverket att presenteras, som kommer att utgöras av en diskursanalys, baserat på säkerhetiseringsteorin. Vid sidan om diskursanalysen kommer även att jämförande del att finnas, dock bara jämförande kring resursanslag. I det följande avsnittet ligger teorin till grund för

operationaliseringsfrågor, som kommer att beskrivas i det analytiska ramverket. Därefter presenteras det empiriska materialet tillsammans med en beskrivning om varför det kan ses passande. I samma avsnitt kommer det även redogöras för hur studien är avgränsad. Därefter kommer analysen att presenteras, och det empiriska materialet kommer att undersökas utifrån teorin och operationaliseringsfrågorna och teorin. Därefter diskuteras studiens resultat och avslutande presenteras studiens slutsats samt förslag till vidare forskning.

1.5 Tidigare forskning

Miljöförstörelsen och klimatförändringar har länge varit ett föremål för politisk debatt. Men det diskuteras även huruvida det bör ses som ett säkerhetsproblem, både inom säkerhetsstudier samt i den politiska debatten. I detta avsnitt kommer inledningsvis forskning kring klimatförändringarna redogöras för. Därefter kommer tidigare forskning för miljö säkerhet redogöras för, då det kan ses som ett övergripande fält för denna studie. Därefter kommer tidigare forskning som behandlar USA:s miljödiskurs, i syfte att redogöra för det mer specifika ämne studien har för avsikt att undersöka.

1.5.1 Tidigare forskning kring klimatet

Den senaste utvärderingsrapporten om klimatförändringarna som gjorts av Intergovernmental Panel on Climate Change (IPCC) har fastslagit att mänsklig aktivitet, utan tvekan, har ändrat jordens klimatsystem. Ju mer mänsklig aktivitet som stör klimatet, desto större är risken för katastrofala och oåterkalleliga effekter för människan, för ekosystemen och för långsiktiga förändringar i alla delar av klimatsystemet (IPCC, 2014). IPCC uttrycker att det kommer krävas snabb och grundläggande ändring från 'business as usual' för att stabilisera temperaturökningen under 2 grader Celsius i jämförelse med pre-industriella nivåer (IPCC, 2014). Extrema temperaturer har höjts ytterligare, havsnivån har likaså stigit och frekvensen av tung nederbörd har ökat i ett antal regioner. Påverkan från senare klimatrelaterade extremer, så som värmevågor, torka, översvämningar, cykloner och bränder, har avslöjat betydande sårbarheter i ekosystem och mänskliga system. Klimatförändringarna kommer förstärka de redan existerande riskerna samt skapa nya risker för natursystem och mänskliga system. Människans utsläpp av växthusgas är just nu de högsta nivåer i historien (IPCC, 2014).

Världens klimat förändras på sätt som saknar motstycke. Genom att förstöra ekonomier, uppehållen och ekosystem som alla är beroende av, så hotar klimatförändringarna att både nuvarande generationer och de framtida. Klimatförändringar orsakade av människor kan ses i

alla system, inte bara atmosfären. Det resulterar i minskande istäcken, döende koraller och försurning av haven. Temperaturen har stigit så snabbt att en oerhörd mängd arter, som redan är försvagade på grund av förlusten och förstörandet av deras habitat och överanvändandet av bekämpningsmedel, inte har kunnat anpassa sig snabbt nog. FN uppskattar att cirka en miljon arter är på kanten till utrotning på grund av mänskliga påverkan på jorden.

Klimatförändringarna bidrar till minskning av den biologiska mångfalden, gällande djur, insekter och plantarter (UNFCCC, 2019).

1.5.2 Tidigare forskning för miljö säkerhet

Klimatförändringarna anses vara den del av de starkaste krafterna som formar framtiden. Det visar hur människan har på en grundläggande nivå, påverkat de mest basala, fysiska processerna i världen, vilket i värsta fall medför förödande konsekvenser för mänskliga samhällen. På grund av den varierande inverkan som klimatförändringarna har och kommer fortsätta ha på jorden så är säkerhetsutmaningarna som de innebär lika varierande och gäller människan, samhället, staten och den internationella säkerheten (Mobjörk et al, 2016:iv).

Även FN:s miljöprogram beskriver hur klimatförändringarna är ett av de mest genomträngande hoten i vår tid. Klimatvariationer och extrema väderhändelser kan också leda till stora sociala och ekonomiska kostnader. Att vidta brådskande åtgärder är därför kritiskt (UNEP, 2016:5).

Trombetta (2009) diskuterar kopplingen mellan säkerhet och miljö och argumenterar för att miljö säkerhet är en ny typ av hot och utmanar därför traditionella uppfattningen om säkerhet. Diez et al (2010) argumenterar för en tydlig koppling mellan klimatförändringar och säkerhet, men att den trots det är omstridd och menar att det kan förstås genom att undersöka de olika sätt som klimatsäkerhet ramas in på och menar att det finns många sätt som klimatförändringarna konstrueras som ett säkerhetsproblem. Att klimatförändringarna bör ses som ett säkerhetsproblem styrker även Joshua W. Busby (2008) i förhållande till den amerikanska nationella säkerheten. Han menar att klimatförändringarna och det extremväder som det delvis innebär har sannolikt direkt effekt på både USA och strategiskt viktiga länder för USA och att det därför borde ses som ett nationellt säkerhetsproblem.

1.5.3 Tidigare forskning gällande den amerikanska miljödiskursen

Flertalet forskare har undersökt möjliga anledningar till klimatförändringarna inte finns på säkerhetsagendan (Hayes och Knox-Hayes 2014; Weber och Stern, 2011; Diez, von Lucke och Wellman, 2016). Jarrod Hayes och Janelle Knox-Hayes (2014) har undersökt diskursen under 2008–2009, det vill säga skiftet mellan den andra Bushadministrationen och Obamaadministrationen. De beskriver att i den dåvarande politiska diskursen gjordes det försök att flytta upp klimatförändringarna på säkerhetsagendan, men att det misslyckades på grund av att det allmänna stödet inte var tillräckligt omfattande. Elke U. Weber och Paul C Stern (2011) menar att det finns flera anledningar till varför den allmänna opinionen i USA inte har ställt sig bakom den vetenskapliga konsensus som råder kring klimatförändringarna, utan istället blivit mer polariserat. De uttrycker att fysiska, psykologiska och sociala faktorer kan förklara varför den allmänna förståelsen i USA inte har följt den vetenskapliga förståelsen. För det första är klimatförändringarna som en bunt fysiska fenomen tillsammans med dess mänskliga orsaker och konsekvenser svåra att förstå. För det andra beskrivs det att forskare och icke-forskare har olika sätt att förstå klimatförändringarna, vilket gör att skillnader i övertygelse kan vara möjliga. Det tredje beskrivs som att det finns en pågående kamp om det konceptuella ramverket och narrativet att förstå klimatförändringarna, vilket till största delen sker i massmedia. Thomas Diez, Franziskus von Lucke och Zehra Wellman (2016) beskriver också att den polariserade debatten i USA gällande klimatförändringarna har haft en roll i svårigheterna att länka samman miljön och säkerhet. Diez et al (2016:36) redogör för hur USA har slätrat efter i sammanlänkandet av klimatförändringar och säkerhet på grund av att diskursen har fokuserat på hotet mot planeten och människan. När diskursen skiftade fokus till att handla om territoriell fara istället så beskrivs säkerhetsisering ha lyckats.

Daniel Abrahams (2019) undersöker diskurser gällande miljö säkerhet och framförallt klimatsäkerhet. Han undersöker hur den amerikanska policygemenskapen som har till uppgift att adressera kopplingarna mellan klimatförändringarna och säkerhet ramar in problemet och formulerar potentiella svar. Forskningen visar de moderna klimat- och säkerhetsdiskurserna och utmaningarna kopplade till att omforma diskurserna till handling. Han argumenterar för att trots den uppenbara koherensen i diskurserna och den betydande uppmärksamheten från policyorganisationer så finns det inget tydligt svar till frågan huruvida logistiska, politiska och konceptuella utmaningar kopplade till klimatsäkerheten, kan adresseras genom existerande

inramning av anpassning och resiliens. Han menar vidare att användandet av klimatsäkerhetsdiskurser för att lyfta fram politiska handlingar mot klimatförändringarna står mer generellt inför paradoxala utmaningar. Abrahams menar att diskursen inom policyinstitutionerna förblir, trots olikheterna mellan de skilda administrationerna. Utgångspunkten för denna uppsats är dock att det är Trumpadministrationen som styr diskursen och inte policygemenskapen, och därför kan det anses vara relevant att fokusera på den för att förstå varför klimatförändringarna inte finns på säkerhetsagendan.

Rita Floyd (2010) analyserar den amerikanska miljöpolitiken under Clinton- och Bushadministrationen med hjälp av säkerhetsiseringsteorin, och genom detta föreslår en revidering av teorin. De huvudsakliga revideringarna som hon föreslår gäller inkluderandet av insynen av säkerhetsiseringsaktörernas avsikter och underlättandet av moralisk utvärdering av säkerhetsisering och avsäkerhetsisering i miljösäkerhetssektorn. Floyd (2010:6) presenterar en normativ agenda för att kunna bedöma om det är en bra eller dålig säkerhetsisering utifrån konsekvenserna och undersöker när säkerhetsisering inom miljösäkerhetssektorn är moraliskt rätt och vem eller vad som drar fördel av miljösäkerhetspolicys (Floyd, 2010:121). Hon jämför de två administrationerna och undersöker om det var ett skifte i policyskapande som ledde till en avsäkerhetsisering av miljön mellan Bush och Clinton (2010:122).

Elke U. Weber och Paul C. Stern (2011) har undersökt varför den amerikanska allmänna opinionen inte har accepterats och enats kring existensen av och orsakerna kring den globala uppvärmningen, trots all forskning bakom. De menar att det istället har blivit mer polariserat. De uttrycker att fysiska, psykologiska och sociala faktorer kan förklara varför den allmänna förståelsen i USA inte har följt den vetenskapliga förståelsen. Först och främst så beskrivs klimatförändringarna som en bunt fysiska fenomen i interaktion med deras mänskliga orsaker och konsekvenser är verkligt svårt att förstå. För det andra så har forskare och icke-forskare olika sätt att förstå dessa fenomen, vilket gör skillnader mellan övertygelser möjliga. För det tredje, icke-forskares åsikter i USA formas av en pågående kamp för att införa konceptuella ramverk gällande klimatförändringarna som ett politiskt problem, där en välplacerad och arrangerad kampanj har lyckats med att främja den inramningen som är slående skiljande från de vetenskapliga bevis och det vetenskapliga konsensus (Weber och Stern, 2011:317).

Utifrån detta så framgår det att det kan finnas flera anledningar till att miljön och klimatförändringarna inte finns på en stats säkerhetsagenda (eller anses vara ett säkerhetshot).

Fokus har varit på vad klimatförändringarna och miljön framställs hota, och hur hotet från klimatförändringarna ramas in. Det saknas studier som belyser det diskursiva uteblivandet av hotkonstruktion gällande klimatförändringarna och hur det skulle kunna bidra till varför ett hot inte finns på säkerhetsagendan. Denna studie ämnar fylla denna lucka genom att applicera Köpenhamnskolans säkerhetsiseringsteori och bidrar därmed till litteraturen genom att uppenbara ett mer nyanserat perspektiv gällande processerna för avsäkerhetsisering och avpolitisering. Denna studie bygger samtidigt på den tidigare forskningen genom att undersöka en ny administration och dess diskurs kring miljön och klimatförändringarna. Att belysa vikten av den diskursiva konstruktionen av klimatförändringarna kan även ses som ett utomvetenskapligt bidrag då det med stor sannolikhet kan påverka politiska utfall (Buzan et al, 1998:177).

2. Teoretiskt ramverk

Detta kapitel ger en bakgrund till den teori som uppsatsen utgår ifrån. Studien tar avstamp i Köpenhamnskolans säkerhetsiseringsteori av Barry Buzan, Ole Wæver och Jaap de Wilde (1998) gällande säkerhetsisering. Genom att analysera hur den amerikanska miljödiskursen har konstruerats kan denna teori bidra till att fylla studiens syfte att skapa förståelse för frånvaron av klimatförändringarna eller miljöförstöringarna på Trumpadministrationens säkerhetsagenda. Utifrån att det är ett fall som studeras och att en existerande teori ligger till grund för att förstå ett fenomen så kan studien anses vara teorikonsumerande (Esaïsson et al, 2017:41).

2.1 Teori

Köpenhamnskolans säkerhetsiseringsteori utgår ifrån en socialkonstruktivistisk grund som anser att säkerhet är en social konstruktion. De ifrågasätter den traditionella förståelsen av säkerhet som fokuserar på överlägsenheten av militära element och staten. I och med det Buzan et als (1998) breddade säkerhetsbegrepp så kan denna teori anses lämplig för denna studie, eftersom det är miljösäkerhet som studeras. De utgår dock ifrån samma premisser, att säkerhet innebär överlevnad, men breddar säkerhetsbegreppet till att inkludera fler faktorer än den militära, så som den ekonomiska, samhälleliga, politiska och den miljömässiga (Buzan et al, 1998:1).

Buzan et al (1998:23–24) menar att alla frågor kan fastställas på en skala som går från icke-politiserad till politiserad till säkerhetsiserad. Icke-politiserad innebär att en fråga inte finns på

den politiska agendan eller i den allmänna debatten, samt kräver inte statliga beslut eller resursanslag. Är frågan politiserad så är den en del av den allmänna debatten och finns på den politiska agendan och kräver således någon form av statliga beslut och resursanslag.

Säkerhetisering innebär däremot att problemet formuleras som ett existentiellt hot som kräver extraordinära åtgärder och rättfärdigar därmed handlingar som vanligtvis anses vara utanför gränsen för politiska sättet att gå till väga. Säkerhetisering handlar således om att det ramas in som ett säkerhetsproblem, genom att det diskursivt argumenteras för det. Kriteriet för säkerhetisering består av framställningen av ett hot som kan antas ha stora effekter.

Förståelsen för säkerhet inom teorin utgår ifrån överlevnad (Buzan et al, 1998:27).

Skillnaden mellan politisering och säkerhetisering betonas även inom teorin (Buzan et al, 1998:73). Författarna menar att när en fråga är säkerhetiserad, så går den förbi de vanliga politiska, demokratiska processerna och därför kan ses som att den är avpolitiserad.

Avpolitisering kommer dock i denna studie syfta till processen när det går från att vara en politiserad fråga, till att inte behöva finnas på den politiska agendan, det vill säga en fråga som inte kräver statliga beslut (Buzan et al, 1998:29).

Utifrån Buzan et als (1998:23) definition av säkerhetisering kan avsäkerhetisering definieras i motsats till det. Avsäkerhetiseringsprocessen kan därför definieras som att frågan inte presenteras som ett existentiellt hot och brådskande åtgärder betonas inte (därför kan inte extraordinära åtgärder legitimeras), men frågan finns kvar på den politiska agendan. Detta kan även ses som en tyst process i form av att miljön inte kopplas ihop med säkerhet i diskursen, vilket innebär att inget accepterande av allmänheten behövs (Floyd, 2010:168).

På samma sätt skulle därför avpolitisering kunna definieras i motsats till politisering.

Politisering beskrivs av Buzan et al (1998:23;29) som att en fråga är en del av den offentliga politiken, kräver statliga beslut och resursanslag och samtidigt är en fråga om val och ansvar. De menar att detta är i kontrast till frågor som inte kan vara annorlunda, exempelvis naturlagar, eller frågor som inte bör kontrolleras politiskt, exempelvis den fria ekonomiska marknaden. Avpolitisering skulle således kunna definieras som när en fråga inte finns på den politiska agendan, inte hanteras som ett statligt beslut eller anses kräva resursanslag. Med utgångspunkt i detta så kan tecken på att en fråga är politiserad således vara att det framställs som en viktig politisk fråga, framställs kräva statliga beslut samt resursanslag. Tecken på att en fråga är ickepolitiserad skulle följaktligen kunna vara att statliga beslut och resursanslag inte framställs som nödvändigt. Därmed kan diskursen också ses central för att kunna förstå

både processen gällande avsäkerhetsisering men även avpolitisering, vilket gör det lämpligt att analysera diskursen för att kunna se eventuella tecken på avsäkerhetsisering och avpolitisering.

De menar att själva processen när en fråga säkerhetsiseras är en talhandling. Det är således uttalandet i sig som är själva handlingen (Buzan et al, 1998:26). Talhandlingen beskrivs som när en säkerhetsiseringsaktör beskriver ett problem som ett existentiellt hot. Fokus inom teorin ligger inte på huruvida hotet är ett objektivet hot eller inte, utan på hur frågan beskrivs som ett existentiellt hot. Problemet måste dock inte bokstavligen uttryckas i termer av säkerhet, utan att problemet får högsta prioritet, framställs som ett existentiellt hot och genom det rättfärdigar extraordinära åtgärder kan också tolkas som försök till säkerhetsisering (Buzan et al, 1998:24). Även att uttrycka saker som 'försvar' kan likställas med att uttrycka 'säkerhet' och 'prioritet', så försvar har blivit institutionaliserat som ett begrepp inom säkerhet (Buzan et al, 1998:28). Genom att beskriva det med säkerhet gör aktören anspråk på rätten att behandla och möta frågan med extraordinära åtgärder (Buzan et al, 1998:26). Emellertid, när en fråga uttrycks som ett hot men inte har accepterats av allmänheten som ett hot, beskrivs det som ett säkerhetsiseringsdrag (Buzan et al, 1998:25). En fråga blir först säkerhetsiserad när och om publiken accepterar frågan som ett existentiellt hot. Det existentiella hotet förstås i förhållande till referensobjekt, vilket Buzan et al (1998:36) uttrycker som ett objekt som anses bli existentiellt hotat och som har en rättfärdigad hävd att överleva. En lyckad säkerhetsisering leder följaktligen till att problemet får fokus, uppmärksamhet samt möjliggör och legitimerar nödatgärder (Buzan et al, 1998:29). Buzan et al (1998:31) menar även hur aktörer som är placerade i maktpositioner har en fördel genom att de har makten att kunna definiera säkerhet. Utifrån detta kan Trumpadministrationen anses ha makten att kunna definiera säkerhet.

Säkerhet inom miljösektorn beskrivs innefatta två agendor; den politiska agendan och den vetenskapliga agendan. Den vetenskapliga agendan skapas av forskare och forskningsinstitut utanför den politiska agendan och behandlar de miljömässiga problem som hindrar utvecklingen av nuvarande civilisationer. Den politiska agendan beskrivs vara statlig eller mellanstatligt och består av de allmänna beslutsprocesserna och policys för hur miljöproblemen ska hanteras. Eftersom de två agendorna formar varandra, så kan de även ses överlappa varandra. Författarna menar vidare att inom miljösäkerhet på den politiska nivån, så skapas det en speciell form av beroende av den vetenskapliga expertisen eftersom en del av hoten av de globala effekterna orsakade av lokala utvecklingar kan vara bortom nuvarande generationer. Detta anses därför vara en svårighet inom miljösäkerheten (Buzan et al,

1998:71–72). Hur stater, stora ekonomiska makter och lokala samhällen tar till sig den vetenskapliga agendan blir därför en central del inom miljösäkerhet. Även om problemet är globalt så beslutas det lokalt huruvida den vetenskapliga agendan är väsentlig på den politiska agendan (Buzan et al, 1998:91). Därför är det den politiska agendan och diskursen som ska analyseras i denna studie.

Dessutom beskrivs det att vissa saker kan underlätta en säkerhetsisering vilket beskrivs som externa talhandlingar. Det utgår ifrån det kontextuella och sociala som kan underlätta en säkerhetsisering, vilket innebär kontexten samt det sociala kapital som säkerhetsiseringsaktören besitter (Buzan et al, 1998:33).

2.2 Kritik mot teorin

Köpenhamnskolans säkerhetsiseringsteori har fått stort genomslag inom statsvetenskap, men även varit omdiskuterad och därmed fått kritik. Kritiken avser bland annat synen på säkerhet inom olika kontexter, det moraliska perspektivet och det smala fokuset på talhandlingar, vilket redogörs för i detta avsnitt.

Trombetta (2008:600) problematiserar säkerhetsiseringsteorin och menar att synen på klimatförändringarna som ett säkerhetsproblem inte handlar om att applicera en bestämd betydelse av säkerhet och handlingar som traditionellt associeras med säkerhet, vilket hon då menar att Köpenhamnskolan gör. Det handlar snarare om en kontextualiserad process och att kontexten genererar betydelse och relevanta åtgärder. Hon argumenterar för att säkerhetsisering enligt Köpenhamnskolan inte överväger om och hur alternativa säkerhetslogiker skapas och att åtgärder förknippade med säkerhetsisering utmanas och förändras när teorin appliceras på icke-traditionella sektorer (Trombetta, 2008:585).

Floyd (2010:2) kritiserar också säkerhetsiseringsteorin för att misslyckas med att tillgodose frågor som rör sig utanför själva processen, så som varför en aktör framställer en fråga som ett säkerhetsproblem eller avsikten med det. Samtidigt kritiserar hon teorin för att mena att målet alltid är att en fråga inte ska säkerhetsiseras, alternativt avsäkerhetsiseras, baserat på att konsekvenserna riskerar bli att beslut går förbi demokratiska processer. Den utgår ifrån principen att demokratiskt beslutsfattande värderas högre än allt annat, vilket Floyd (2010:4) menar att det inte alltid behöver göras, utan uttrycker att ibland kan till exempel minskandet av mänsklig lidande värderas högre.

3. Metodologiskt ramverk

3.1 Metodval

Eftersom det som ämnas undersökas är hur klimatförändringarna och miljöförstörelsen framställs – och inte framställs - i diskursen, så är metoden en kvalitativ textanalys, som utgörs av en diskursanalys som utgör studiens metodologiska ramverk. Detta är lämpligt eftersom Buzan et al (1998:25) menar att säkerhetisering bör studeras genom diskursen samt att säkerhetsdragnet sker i diskursen. Därtill framhäver både säkerhetiseringsteorin och diskursanalysen den retoriska strukturen och språkets inflytande (Buzan et al, 1998:26; Börjesson och Palmblad, 2007:10). Eftersom det även beskrivs att resursanslag är viktiga, så kommer resursanslag till USA:s miljöskyddsmyndighet även att jämföras.

3.1.1 Diskursanalys

Diskursanalysen¹ omfattar, liksom säkerhetiseringsteorin, en syn som utgår ifrån att språket konstituerar och formar verkligheten. Diskursanalysen betonar att kunskap är socialt konstruerad och att när språk har använts så har verkligheten konstruerats (Börjesson och Palmblad, 2007:9–10). Tillvaron är i en ständigt pågående process att konstrueras och är följaktligen inte fixerad. Diskursanalyser handlar om att undersöka denna process om hur vi kan uppfatta, förklara och förstå olika föreställningar och företeelser. Diskursanalysen kan, utifrån diskursen, visa vad som är relevant och möjligt, men kan samtidigt vad som utesluts och avgränsas (Börjesson och Palmblad, 2007:9–10) Maktfrågan innebär i diskursanalysen att få sin bild och kunskap accepterad som den rätta (Bergström och Ekström, 2018:255). I diskursanalyser så behandlas empiri och vetenskapsteori integrerat då den är en helhet av analys och inte uppdelat på så sätt att inhämtning av fakta kommer först och därefter analys (Börjesson och Palmblad, 2007:16). Den som analyserar diskursen gör en egen design för studien genom att ha teman som är kopplade till teorin för att undersöka text, tal och liknande material, för att kunna göra en relevant analys (Börjesson och Palmblad, 2007:18). För den sista operationaliseringsfrågan i denna studie att göras en jämförelse gällande ekonomiska resursanslag till USA:s miljöskyddsmyndighet. Hur det analytiska ramverket

¹ Diskurs syftas till i denna studie som en ”social praktik som innefattar språkbruk eller bruk av andra tecken i sociala sammanhang” (Bergström och Boréus, 2018:23) samt hur saker talas om, vad som sägs och vad som därmed också utelämnas (Bergström och Boréus, 2018:23–24).

kommer att se ut kommer att redogöras för i nästa avsnitt. Att jämföra dessa kan ses relevant utifrån att Buzan et al (1998:24) menar att när en fråga är på den politiska agendan så framställs den även kräva statliga resurser. Hur resursanslagen ansökts om över tid, skulle därmed också kunna ses som en del av framställningen av problemet och hur viktigt det är.

3.1.2 Analytiskt ramverk

Utifrån Köpenhamnskolans säkerhetsiseringsteori kommer diskursanalysen utformas för denna studie. Då det inte finns någon universell metod för att operationalisera inom diskursanalysen (Börjesson och Palmblad, 2007:18) så kommer de teoretiska begreppen inom Köpenhamnskolans formas till analysverktyg för att kunna besvara studiens frågeställning. Operationaliseringen mynnar ut i tre analysfrågor.

Genom att analysera diskursen gällande klimatförändringarna och miljöförstörelsen så kan säkerhetsiseringsprocessen – eller bristen på den – undersökas. Detta kommer att göras genom att analysera säkerhetsiserande talhandlingar - samt återigen bristen på dem - gällande miljön och klimatförändringarna/den globala uppvärmningen. Buzan et al (1998:26) beskriver talhandlingar som när en säkerhetsiserande aktör framställer ett problem som ett existentiellt hot. Politiker anses enligt Buzan et al (1998:31) vara en av de mest inflytelserika säkerhetsiseringsaktörerna på grund av deras position i samhället. Även texter och tal där det utifrån Buzan et al (1998:32–33) kan förväntas säkerhetsiserande drag om det finns kommer att analyseras.

Buzan et al (1998) menar även att det finns en stor stridighet kring miljöfrågor då det förutom aktörer som ämnar säkerhetsisera problemen även finns aktörer som motsätter sig säkerhetsiseringsdragen, antingen genom att opponera sig eller bortse från försöken att prioritera hoten (Buzan et al, 1998:77). I denna analys kommer Trumpadministrationen utgöra aktören, dock så kommer det utrönas vilken typ av aktör, om det är en aktör som kan ses hindra säkerhetsiseringen eller om de är säkerhetsiseringsaktören. Uttalanden gällande miljön, den globala uppvärmningen och klimatförändringar kommer användas för att försöka ge en möjlig förklaring varför de inte finns på säkerhetsagendan.

Buzan et al (1998:32–33) redogör för att externa talhandlingar syftar till i vilken specifik kontext som aktören agerar, vilket inkluderar det sociala kapital som aktören kan ses inneha.

Därmed är studiens första operationaliseringsfråga inriktad på de kontexter som det därför skulle kunna förväntas säkerhetsiseringsdrag. Frågan lyder:

I vilka säkerhetskontexter uteblir miljön, klimatförändringarna och den globala uppvärmningen?

Eftersom ett säkerhetsiseringsdrag grundar sig i hur ett hot framställs, så kommer framställningen av miljön, klimatförändringarna och den globala uppvärmningen analyseras. Utöver det kommer det även analyseras hur demokraternas klimatpolicys framställs då säkerhetsiserande talhandlingar i samband med detta upptäcktes i analysen av tidigare operationaliseringsfrågor. Om talhandlingar hittas i framställningen kring dessa, så kommer det även att redogöras vad som framställs som *existentiellt hot*, vem som är *säkerhetsiserande aktör*, *referensobjekt* och *förslag på åtgärd*. Om inte, så kommer tecken på politisering (del av den politiska agendan och kräver statliga beslut) eller avpolitisering (inte del av den politiska agendan och kräver inte statliga beslut) att undersökas. Studiens andra operationaliseringsfrågan är därmed:

Hur framställs miljön? Hur framställs klimatförändringarna och den globala uppvärmningen? Hur framställs demokraternas klimatpolicys?

Utifrån teorin beskrivs det att ett tecken på att en fråga är ickepolitiserad skulle kunna vara att statliga beslut och resursanslag inte framställs som nödvändigt. Därför är det även relevant att undersöka de federala resursanslagen till miljöskyddsmyndigheten i USA, Environmental Protection Agency (EPA). Avseende avgränsning redogörs detta för i avsnittet för avgränsning (3.4). Den tredje operationaliseringsfrågan som ställs blir därmed:

Hur ser den ekonomiska resursfördelningen till Environmental Protection Agency ut?

För att kunna besvara dessa frågor kommer Köpenhamnsskolans teoretiska begrepp och resonemang appliceras på det empiriska materialet. Med utgångspunkt i teorin så kommer det första vara att undersöka texter där det skulle kunna förväntas säkerhetsiseringsdrag, i tal och texter i säkerhetssammanhang som skulle kunna underlätta en säkerhetsisering. Dessa kommer att analyseras för att undersöka huruvida klimatförändringarna, miljön eller den globala uppvärmningen nämns. Därefter kommer det undersökas hur miljön, klimatförändringarna och den globala uppvärmningen framställs. Det kommer således letas efter säkerhetsiserande talhandlingar, vilket innebär att en säkerhetsiserande aktör framställer något som ett hot (Buzan et al, 1998:32). Utifrån säkerhetsiseringsteorin så kan ett första steg vara att lägga märke till om någon vikt läggs på överlevnad, prioritering av åtgärder eller som ett

existentiellt hot tillsammans med miljöförstöring eller klimatförändringarna, eller om det framställs med tecken på politisering eller avpolitisering (Buzan et al, 1998:27). Fokus kommer ligga på aktören, det vill säga Trumpadministrationen, och diskursen som förs, och inte hur detta tas emot av publiken, vilket är anledningen till att inga frågor kring genomslagskraft av diskursen ställs. Därefter kommer även de ekonomiska resursanslagen från Trumpadministrationen att undersökas. Detta kommer enbart att jämföras för att se om det har skett någon skillnad i dessa mellan 2018–2020. Material för detta kommer redogöras för i nästa avsnitt.

3.2 Material och avgränsning

I detta avsnitt kommer både val av material och studiens avgränsning att presenteras. Dels kommer studiens analysobjekt att avgränsas till att vara USA, och mer specifikt Trumpadministrationen, som kommer att representeras av relevanta personer inom den. Valet av USA som analysobjekt kan motiveras utifrån flera aspekter. Först och främst, så är USA det enda land som hitintills har dragit sig ur Parisavtalet (McGrath, 2020). Det kan även anses vara relevant då USA är det land där utsläppen per capita är högst, samt att USA, efter Kina, släpper ut mest växthusgaser. För det tredje så kan det även anses relevant då i sin roll som stormakt, har USA:s inramande av problemet och relationen mellan säkerhet och miljö stor inverkan på miljösäkerhet över hela världen.

Eftersom en fråga först är säkerhetsiserad när allmänheten har accepterat säkerhetsiseringsdraget, så bör uttalanden som är riktade mot allmänheten analyseras (Buzan et al, 1998:29). Därför kommer denna studie att använda primärkällor i form av pressmeddelanden, debatter och intervjuer. Det empiriska materialet i denna studie utgörs av olika typer av uttalanden från delar av Trumpadministrationen, som utgörs av president Donald Trump, vicepresident Mike Pence, före detta chef för Environmental Protection Agency, det vill säga USA:s miljöskyddsmyndighet (EPA) Scott Pruitt, samt hans efterträdare och nuvarande chef för EPA Andrew Wheeler. Dessa personer har valts ut utifrån deras maktposition att kunna definiera miljösäkerhet och kan därmed anses vara representativa.

Avgränsningen för tidsperioden som ämnas undersökas är från 1 juni 2017 fram till 4 september 2020. Detta motiveras genom att den 1 juni 2017 deklarerade Trumpadministrationen att USA avsåg att lämna Parisavtalet, vilket många forskare reagerade

på (Scheiermeier och Tollefson, 2017) till att utträdet ägde rum. Majoriteten av tal och texter är från 2020, med anledning av att det är valår och därför ett finns ett behov av att skapa eller bekräfta diskursen. Därtill är säkerhetsargumentet ett kraftfullt verktyg och sker därför det inte i det dolda, utan så öppet som möjligt.

De tal och texter som kommer att analyseras är:

- “Daily Press Briefing by Press Secretary Sean Spicer and EPA Administrator Scott Pruitt”, från 2017
- “National Security Strategy” från 2017
- “Remarks by President Trump in Briefing on Hurricane Michael”, från 2018a
- Intervju med CBS 60 minutes med Donald Trump 2018b
- “Remarks by President Trump on America’s Environmental Leadership”, från 2019a
- Intervju med CBS News med Andrew Wheeler 2019
- “Remarks by President Trump in Remarks by President Trump in a Briefing on Wildfires | McClellan Park, CA från 2020a
- “Remarks by President Trump on Environmental Accomplishments for the People of Florida | Jupiter, FL” från 2020b
- “Kamala Harris & Mike Pence 2020 Vice Presidential Debate” från 2020
- “Donald Trump & Joe Biden 1st Presidential Debate” från 2020c
- “Donald Trump & Joe Biden Final Presidential Debate” från 2020d
- ”Remarks by President Trump in Press Conference” från 2020e

För den sista operationaliseringsfrågan kommer de tre budgeterna för 2018, 2019 och 2020 ligga till grund för analysen:

- America First: A Budget Blueprint to Make America Great Again – 2018c
- Efficient, Effective, Accountable: An American Budget – 2019b
- A Budget for a Better America: Promises Kept. Taxpayers First – 2020f

Samma tidsavgränsning är lämplig för denna fråga, vilket motiverar urvalet. Som i andra fall så har inte globala uppvärmningen nämnts i dessa budgetar och klimatförändringar nämns enbart i samband med EPA, därför är det de resurser som EPA har tilldelats som kommer att jämföras.

4. Analys

4.1 I vilka säkerhetskontexter uteblir miljön, klimatförändringarna och den globala uppvärmningen?

Detta avsnitt belyser uteblivandet av kopplingen mellan säkerhet och miljö samt klimatförändringarna. Eftersom säkerhetisering kräver att en publik accepterar att frågan ska vara säkerhetsrad så kan det inte ske i det dolda, utan diskursen måste vara synlig (Buzan et al, 1998:177;40). Säkerhetsiseringsdragen sker så öppet som möjligt för att aktören ska kunna argumentera för en prioritering för att en publik ska kunna acceptera den.

Säkerhetsiseringsdrag kan även ses i sammanhang med frågor som är associerade med hot, för att underlätta säkerhetiseringen. Därmed letas det efter talhandlingar som handlar om miljön eller klimatförändringarna kopplat till säkerhet i de stora debatterna och intervjuerna, samt i den nationella säkerhetsstrategin eftersom det kan förväntas säkerhetsiseringsdrag i de sammanhangen (Buzan et al, 1998:40;177). Även i uttalanden gällande miljön så kommer uteblivandet av klimatförändringarna och den globala uppvärmningen att analyseras, då det kan ses som en underlättande kontext (Buzan et al, 1998:32–33).

I nationella säkerhetsstrategin från 2017 nämns varken klimatförändringarna eller den globala uppvärmningen. Utifrån Buzan (1998:177) så skulle det kunna förväntas säkerhetsiseringsdrag i denna kontext, om det hade funnits. Därmed skulle Trumpadministrationen utifrån detta ses som en aktör som hindrar säkerhetisering genom att inte nämna det. Det som betonas i strategin är att främja amerikansk välgång, där mycket handlar om att USA ska bli en energidominant nation. Därmed betonas vikten av energisäkerhet samt ekonomisk säkerhet.

Andra kontexter som hade kunnat underlätta en säkerhetisering är efter orkanen Michael som drog in över Florida i oktober 2018. I en rapport från National Oceanic Atmospheric Administration (NOAA) så var Michael den första kategori-5 orkanen sen orkanen Andrew 1992. Rapporten återger att orkanen var direkt ansvarig för 16 dödsfall, indirekt för 43 dödsfall och för cirka 25 miljarder dollar i skador (Beven II et al, 2019:1;6;10). Utifrån denna situation hade det kunnat utgöra ett exempel på kontext som hade kunnat underlätta en säkerhetisering av klimatförändringarna (Buzan et al, 1998:33). Det är därför ett sammanhang då det hade kunnat förväntats talhandlingar gällande klimatförändringarna eller den globala uppvärmningen om det hade funnits säkerhetsiseringsdrag. Dock så tas varken klimatförändringarna eller den globala uppvärmningen upp av Trump. I en genomgång av

händelsen i en av de berörda delstaterna Georgia, så tas frågan upp av en journalist, och bemötandet där kommer att analyseras i nästa avsnitt.

Ett annat sammanhang som kan ses som underlättande kontext är i samband med genomgångar av de bränderna som har spridit sig över Kalifornien år 2020. Hittills har cirka 1,690,717 hektar brunnit och 33 människor ha dött till följd av bränderna (California Department of Forestry and Fire Protection (CAL FIRE), State of California, 2021). I en genomgång av situationen med politiker i Kalifornien, så uteblir även här någon koppling till klimatförändringar eller global uppvärmning av Trump utan fokus kan ses ligga på skogsskötsel istället (Trump, 2020a). Däremot så betonas det både av Kaliforniens guvernör Gavin Newsom och Secretary Wade Crowfoot, som är Secretary för California Natural Resources Agency (California Natural Resources Agency, State of California., 2020) att omfattningen av bränderna har att göra med klimatförändringarna. Detta kommenterar Trump (2020a) med att uttrycka ”Okay. It’ll start getting cooler” och kommenterar vetenskapen bakom det med ”[w]ell, I don’t think science knows, actually”.

Dessa kontexter kan ses som underlättade faktorer för säkerhetsisering från ett miljö säkerhetsperspektiv. Ytterligare en underlättande faktor är att Trump besitter ett maktkapital för att uttrycka säkerhet, vilket gör att det hade kunnat förväntas säkerhetsiseringsdrag i dessa sammanhang om det hade funnits. Detta kan återigen visa på att Trump kan ses som en aktör som hindrar en säkerhetsisering eftersom det inte tas upp utan säkerhetsiserande talhandlingar, det vill säga inte nämns alls i diskursen. Att de inte nämns skulle samtidigt kunna visa på en avpolitiserad klimatförändringarna, då det inte beskrivs som en fråga som finns på den politiska agendan. Detta förstärks ytterligare genom att detta kan ses vara en tyst process, genom att inte koppla klimatförändringarna till vare sig säkerhet eller en politisk fråga (Floyd, 2010:168). Sammanfattningsvis så kan det ses i flertalet fall, både gällande säkerhetskontexter och i underlättande kontexter för säkerhetsisering där klimatförändringarna och den globala uppvärmningen inte nämns. Däremot så nämns miljön samt miljöpolicyer i några av dessa sammanhang, vilket kommer att analyseras i följande avsnitt.

4.2 Framställning av miljön, klimatförändringarna och klimatpolicyer

I den här delen av analysen kommer det att undersökas hur miljön, klimatförändringarna, den globala uppvärmningen samt demokraternas klimatpolicyer framställs. Eftersom miljön och

klimatförändringarna framställs på olika sätt så har detta delats upp i olika avsnitt. Däremot så har den globala uppvärmningen och klimatförändringarna framställs på liknande, därav analyseras de i samma. Därtill kommer även ett avsnitt med hur demokratiska klimatpolicys framställs. Detta kommer att analyseras genom att leta efter och analysera talhandlingar samt bristen på säkerhetiserande talhandlingar, genom att undersöka tecken på framställning av existentiellt hot samt referensobjekt. Det kommer även undersökas om det finns tecken på framställning av politisering med koppling till att det är en del av allmänna policys där det krävs statliga beslut samt om det finns tecken på framställning av avpolitisering med koppling till att det inte ska krävas statliga beslut.

4.2.1 Hur framställs miljön?

I detta avsnitt visas hur miljön framställs i amerikanska miljödiskursen. Detta görs som tidigare nämnt genom att leta efter talhandlingar, vilka handlar om att en säkerhetiserande aktör presenterar en fråga som ett hot. Den externa handlar om kontexten där det finns funktioner i det påstådda hotet som antingen kan underlätta eller hindra säkerhetiseringen (Buzan et al, 1998:33).

Som tidigare nämnt så berörs miljön i den nationella säkerhetsstrategin. Det beskrivs att “[t]he United States will pursue an economic strategy that rejuvenates the domestic economy /.../ safeguards the environment, and achieves energy dominance” (Vita huset, 2017:18). Det uttrycks vidare att “[t]he United States will pursue bilateral trade and investment agreements /.../ Agreements must adhere to high standards in intellectual property, digital trade, agriculture, labor, and the environment” (Vita huset, 2017:20). Samtidigt betonas även vikten av att “[i]t ensures that access to energy is diversified, and recognizes the importance of environmental stewardship” (Vita huset, 2017:22). Ytterligare beskrivs det även i säkerhetsstrategin att “United States will continue to advance an approach that balances energy security, economic development, and environmental protection” (Vita huset, 2017:22). Det som betonas genomgående i dessa uttalanden är således att miljön ska skyddas, men ingen hotbild målas upp. Det framställs på det sättet inte som något existentiellt hot, något som kräver extraordinära åtgärder eller något som behöver prioriteras framför andra frågor och därmed syns inga tecken på säkerhetiserande talhandlingar. Dock så kan det konstateras att skydda miljön beskrivs i denna kontext, och därmed finns med på den politiska agendan (Buzan et al, 1998:23), vilket kan ses som ett tecken på politisering.

Vidare så betonas miljön tillsammans med rent vatten och ren luft. Trump (2020d) uttrycker i den andra presidentdebatten mellan Joe Biden och Donald Trump 2020 att “I do love the environment, but what I want is that cleanest crystal clear water, the cleanest air“. Detta förstärks med uttalandena i den första presidentdebatten, när frågan om klimatförändringarna tas upp och Trump (2020c) beskriver att ”I want crystal clean water and air. I want beautiful clean air”. Miljön framställs handla om rent vatten och luft och att USA ska ha det renaste. Återigen kan det läggas märke till det inte förs någon säkerhetiserande talhandling kring detta, då varken hot eller brådskande åtgärder framställs. Detta kan även ses när Trump (2019a) beskriver sin miljöpolitik:

“From day one, my administration has made it a top priority to ensure that America has among the very cleanest air and cleanest water on the planet. We want the cleanest air. We want crystal-clean water, and that’s what we’re doing and that’s what we’re working on so hard.”.

Även om det inte kan ses som en säkerhetiserande talhandling, så uttrycks att frågan ska ha prioritet. Miljön framställs genomgående tillsammans med fokus på rent vatten och ren luft, men utan säkerhetiserande talhandlingar där vare sig hotande eller brådskande karaktär betonas för att kunna legitimera någon form av åtgärder. Därför kan det argumenteras för att uteblivandet på säkerhetiserande drag återigen kan ses. Däremot så kan det som ett tecken på att frågan är politiserad utifrån att han uttrycker att det är en prioritet för hans administration och att det därmed kan ses som en viktig fråga.

I ett yttrande om USA:s miljömässiga ledarskap uttrycker Trump (2019a) att “[w]e will defend the environment, but we will also defend American sovereignty, American prosperity, and we will defend American jobs” och formulerar vidare att “[t]he United States does not have to sacrifice our own jobs to lead the world on the environment” (Trump, 2019a). I båda dessa uttalanden framställs miljön vara en viktig fråga, men inte viktigare än de frågorna som de jämförs med. Därmed framställs det inte som att miljön behöver prioriteras framför de andra frågorna, vilket Buzan et al (1998:24) beskriver som en del av säkerhetiseringsprocessen. Detta visas även i yttrandet om USA:s miljömässiga fullbordanden i Florida, när Trump (2020b) beskriver att “[m]y administration is proving every day that we can improve our environment while creating millions of high-paying jobs” (Trump, 2020b). I det första uttalandet skulle kunna ses tecken på en säkerhetiserande talhandling, då miljön

framställs vara något värt att försvara, vilket Buzan et al (1998:27) beskriver som ett sätt att uttrycka säkerhet. Dock så hindras säkerhetiseringsdraget av betoningen på att miljön inte prioriteras framför amerikansk suveränitet, välstånd och jobb samt att ingen specifik hotbild målas upp. Det hindras även av att det inte kan ses som en säkerhetiserande talhandling då ingen hotbild av existentiellt hot målas upp. Trumpadministrationen kan därmed inte ses som en säkerhetiserande aktör i detta sammanhang, utan skulle istället kunna ses hindra en säkerhetisering. Däremot så visar dessa uttalanden att frågan om att förbättra miljön finns med på den politiska agendan då Buzan et al (1998:23) beskriver att tecken på frågan är politiserad är att den finns på den politiska agendan och kräver statliga beslut. Trump (2020b) beskriver vidare att “[t]o my administration, environmental protection is a sacred obligation, and so it is our duty to fight for the dreams and livelihoods of the citizens we serve”, vilket således styrker att frågan finns på den politiska agendan.

Scott Pruitt, chef för USA:s miljöskyddsmyndighet 2017–2018, (2017) uttrycker som kommentar till utträdet ur Parisavtalet att när det kommer till miljömässiga, internationella avtal har USA ingenting att be om ursäkt för eftersom USA:s koldioxidutsläpp har minskat sen i början av 90-talet, och att det har gjort det är ”largely accomplished through innovation and technology, not government mandate”. I detta uttalande så betonar Pruitt (2017) att minskningen av koldioxidutsläpp inte är uppnått av statligt mandat, utan av innovation. Buzan et al (1998:29) beskriver, som sagt, att ett tecken på politisering är att den finns på den politiska agendan och kräver statliga beslut. Det skulle således kunna argumenteras för att genom framställa minskningen av koldioxidutsläpp som en effekt av innovation och betona att det inte är på grund av statligt mandat skulle kunna tyda på att det framställs som behovet av statligt mandat inte finns och därmed att frågan inte behöver finnas på den politiska agendan.

I yttrandet om USA:s miljömässiga ledarskap så framställer Trump (2019a) de miljömässiga utmaningarna som

”I have given them clear direction to focus on addressing environmental challenges so we can provide the highest quality of life to all Americans. In addition to clean air and clean water, that means being good stewards of our public lands; prioritizing cleanup of polluted lands that threaten our most vulnerable citizens, and threaten them very dearly; and implementing pro-

growth policies to unlock innovation and new technologies which will improve American life and America's environment. So important.”

I denna talhandling uttrycker Trump (2019a) att det finns miljömässiga utmaningar samt att de hotar amerikanska, sårbara medborgare. Hotet framställs främst vara förorenad mark. De amerikanska medborgarna kan här således anses vara referensobjektet, som ska skyddas från hotet, den förorenade marken. Att detta ska prioriteras kan även tyda på ett försök till säkerhetsisering. Dock så betonas inga extraordinära åtgärder som skulle behöva legitimeras.

Liknande detta kan även ses i en intervju på CBS News med Andrew Wheeler (Wheeler, 2019). I intervjun så förstärker han Trumps uttalande och framställer att bristen på dricksvatten globalt troligtvis är det största miljömässiga hotet som finns idag. Han menar att det är en kris och att världssamfundet inte tillbringar tillräckligt mycket tid eller lägger tillräckligt mycket resurser för att försöka adressera det problemet. Klimatförändringar beskrivs vara en viktig fråga, men inte lika viktig eller akut som bristen på dricksvatten. Han beskriver att klimatförändringarna behöver tas itu med och adresseras redan i viss mån, men inte lika brådskande och akut som bristen på dricksvatten eftersom människor dör av brist på rent vatten, men inte på grund av klimatförändringar. Det framställs vidare i intervjun att hoten från klimatförändringarna är så pass långt in i framtiden och därmed inte bör prioriteras, men att klimatförändringarna adresseras genom att koldioxidutsläppen i USA minskar. Talhandlingen visar återigen hur miljön framställs bestå av problemet med dricksvatten. Utifrån detta skildras bristen på dricksvatten som ett existentiellt hot, vilket därmed kan ses som ett tecken på säkerhetsiseringsdrag. Han betonar även att det kräver mer resurser och att det prioriteras, vilket också visar på ett säkerhetsiseringsdrag. I denna talhandling, framställs inte bara amerikaner vara utsatta utan hotet beskrivs vara globalt och hotar inte enbart amerikanska medborgare. Därmed kan både de sårbara amerikanska medborgarna, men även personer som lever på platser där detta är ett direkt problem, ses utgöra referensobjektet. Följaktligen kan detta tolkas som ett säkerhetsiseringsdrag gällande miljön och mer bestämt det förorenade vattnet. Däremot, så framställs klimatförändringarna inte som något existentiellt hot, eller som något som bör prioriteras eller kräver extraordinära åtgärder. Dock så poängterar Wheeler (Wheeler, 2019) att klimatförändringarna är en viktig fråga, som ska adresseras och som dessutom redan adresseras på politisk nivå. Buzan et al (1998:23) uttrycker att finns frågan på den politiska agendan så är det tecken på politisering. Sammanfattningsvis kan frågan om klimatförändringarna här anses vara politiserad, dock så

finns det inga tecken på vare sig säkerhetsisering eller säkerhetsiseringsdrag, men inte heller på avpolitisering angående klimatförändringarna. Hur klimatförändringarna och den globala uppvärmningen framställs kommer undersökas vidare i nästa avsnitt.

4.2.2 Hur framställs klimatförändringarna och den globala uppvärmningen?

Till skillnad från framställningen av miljön i avsnittet ovan så belyser detta avsnitt framställningen av klimatförändringarna och den globala uppvärmningen, som kan ses vara annorlunda än framställningen av miljön. Detta görs återigen genom att leta efter säkerhetsiserande talhandlingar genom tecken på kopplingar till existentiellt hot, prioritet eller förslag på extraordinära åtgärder. Det kommer även undersökas om det finns tecken på framställning av politisering med koppling till att det krävs statliga beslut samt om det finns tecken på framställning av avpolitisering med koppling till att det inte ska krävas statliga beslut.

Dagen efter Trumps tillkännagivande om USA:s utträde ur Parisavtalet svarar Pruitt (2017), på en fråga om han anser att mänsklig aktivitet bidrar till den globala uppvärmningen och uttrycker då att

“global warming is occurring; that human activity contributes to it in some manner. Measuring with precision from my perspective, the degree of human contribution is very challenging. But it still begs the question what do we do about it? Does it pose an existential threat, as some say? People have called me a climate skeptic or a climate denier — I don’t even know what it means to deny the climate. I would say that there are climate exaggerators.”

I samband med Trumps (2018a) yttrande i en genomgång med politikerna i Georgia efter orkanen Michael så fick han frågan hur han ser på klimatförändringarna, huruvida han anser att de är en bluff eller om han menar att det finns något där. I likhet med Pruitt (2017), framställer Trump (2018a) klimatförändringarna med att uttrycka “[n]o, there’s something there. There’s no question. There is something there — manmade or not. I mean, there’s something there. And it’s going to go, and it’s going to go back and forth. But there is something there” (Trump, 2018a).

Vidare i en intervju med CBS beskriver Trump (2018b) klimatförändringarna som

”I think something's happening. Something's changing and it'll change back again. I don't think it's a hoax, I think there's probably a difference. But I don't know that it's manmade. I will say this /.../ And you don't know whether or not that would have happened with or without man. You don't know.”

Han hävdar även att han “not denying climate change. But it could very well go back. You know, we're talkin' about over a millions of years. They say that we had hurricanes that were far worse than what we just had with Michael” (Trump, 2018b). Uttalandena ovan visar genomgående återigen bristen på säkerhetsiserande talhandlingar och kan inte ses framställa klimatförändringarna eller den globala uppvärmningen som ett existentiellt hot eller som en fråga som kräver snabba åtgärder. Frågan framställs inte heller som ett problem som behöver prioriteras framför andra frågor. Följaktligen kan inga tecken på säkerhetsisering eller säkerhetsiseringsdrag ses. I dessa yttranden så framställs heller inte klimatförändringarna eller den globala uppvärmningen som en fråga som kräver statliga beslut, eller beskrivs finnas på den politiska agendan. Klimatförändringarna och den globala uppvärmningen framställs snarare som en del av naturens egen gång vilket Buzan et al (1998:29) beskriver som en fråga som inte kan vara annorlunda, och ställs i kontrast till frågor som kan vara på den politiska agendan och där politiska beslut kan fattas. Detta skulle därmed kunna ses som tecken på avpolitisering istället.

Pence (2020) beskriver klimatförändringarna i vicepresidentdebatten som att “the climate is changing, but the issue is what's the cause and what do we do about it? /.../ And President Trump and I believe that the progress that we have made in a cleaner environment has been happening precisely because we have a strong, free market economy”.

Klimatförändringarna framställs inte av Pence som ett existentiellt hot, eller en fråga som behöver prioriteras eller behöver extraordinära åtgärder för att hanteras. Det framställs inte heller att det behövs statliga beslut för att hantera frågan eller att den finns på den politiska agendan. Däremot så beskriver Buzan et al (1998:29) att den fria marknaden är exempel på en fråga som står i kontrast till politisering eftersom det är en fråga som inte bör kontrolleras politiskt. Därmed skulle det kunna konstateras det att det finns flera tecken som visar på försök till avpolitisering. Dock så kan säkerhetsiserande talhandlingar istället ses med demokraternas klimatpolitik, vilket kommer undersökas närmare i nästa avsnitt.

4.2.3 Hur framställs klimatpolicys?

Det som däremot problematiseras genomgående är demokraternas klimatpolicys, både den tidigare administrationens men även inför presidentvalet. Därför kommer detta avsnitt åskådliggöra hur dessa policys framställs av Trumpadministrationen. Detta görs återigen genom att leta efter säkerhetiserande talhandlingar genom tecken på kopplingar till existentiellt hot, prioritet eller förslag på extraordinära åtgärder.

Trumpadministrationen betonar hur den tidigare administrationens klimatpolicys hotar den amerikanska energin och ekonomin. I yttrandet om USA:s miljömässiga ledarskap beskrivs det att “[t]he previous administration waged a relentless war on American energy /.../ They sought to punish our workers, our producers, and manufacturers with ineffective global agreements that allowed the world’s worst-polluting countries to continue their practices” (Trump, 2019). Trump (2020d) beskriver även på en presskonferens hur Bidens agenda att återingå i Parisavtalet innebär att Biden ”wants to kill American energy. He wants to reenter the unfair, one-sided Paris Climate Accord — which will destroy us — at the expense of many other nations who benefit” (Trump, presskonferens 2020d). Pence (2020) förstärker detta genom att uttrycka att återgå till Parisavtalet och demokraternas ‘the Green New Deal’ skulle krossa amerikansk energi och amerikanska jobb. Trump (2020e) framställer det liknande genom att beskriva att han trodde att ’the Green New Deal’ var ett skämt och uttrycker att “[t]his will destroy our country and make us noncompetitive with other countries”. Pence (2020) uttrycker i vicepresidentdebatten att “many of the climate alarmists use hurricanes and wildfires to try and sell the goods of a Green New Deal. And President Trump and I are going to always put American jobs and American workers first”. Likt detta uttrycks det att

“[t]o our political opponents, environmental policy is just an excuse to advance a socialist platform that will impose trillions and trillions of dollars in new taxes, and send our jobs overseas, making it impossible to open up new companies and to live less expensively” (Trump, Florida 2020b).

Utifrån dessa talhandlingar så kan det visas genomgående att tidigare demokratiska samt kommande klimatpolicys framställs utgöra ett hot mot den amerikanska energin och ekonomin. Det kan därmed ses att Trumpadministrationen för säkerhetiserande talhandlingar, där tidigare demokratiska eller kommande klimatpolicys framställs hota den amerikanska

energin och ekonomin och därmed USA. Referensobjektet kan ses utgöras av både ekonomin och energin, men det kan även tolkas att USA är referensobjektet då det uttrycks att Parisavtalet hotar 'us', vilket många andra nationer drar fördel av. Det kan därmed ses framställas att de hotar den amerikanska suveräniteten och därmed den politiska sektorn (Buzan et al, 1988:141). I detta fall kan Trumpadministrationen anses vara en säkerhetsiserande aktör. Vidare presenteras även åtgärder för hotet mot ekonomin, energin och suveräniteten, vilka beskrivs vara att fortsätta exploatera olja och naturgas (Trump, 2020b). Detta kan därmed tolkas vara förslag på åtgärd, även om de inte betonas som brådskande. Det kan således tolkas som att framställandet av demokraternas klimatpolitik som ett hot mot ekonomin, energin och suveräniteten legitimerar åtgärder så som att fortsätta exploatera fossila bränslen och dra tillbaka tidigare demokratiska regleringar kring detta.

Sammanfattningsvis så kan det ses att miljön framställs på få ställen kopplade till säkerhetsiseringsdrag. När det görs, så är det förorenad mark och förorenat vatten som beskrivs vara hoten och amerikanska medborgare som beskrivs vara referensobjekten. Dock så kan det konstateras att miljön genomgående inte framställs som ett vare sig som ett existentiellt hot, som en brådskande fråga som behöver prioriteras eller kräva extraordinära åtgärder. Det kan emellertid anses framställas som en viktig politisk fråga. Klimatförändringarna kan inte heller ses framställas som något säkerhetsshot då det inte kopplas samman med att vara ett existentiellt hot. Det som kan ses vid framställningen av klimatförändringarna och den globala uppvärmningen är snarare tecken på att frågan inte behöver finnas på den politiska agendan och därmed tecken på avpolitisering. Utifrån hur det framställs av Wheeler (2019), som ändå betonar att det är en viktig fråga som bör adresseras, så kan klimatförändringarna inte ses vara avpolitiserad, utan det är snarare processen som kan belysas. I kontrast till det, så kan de demokratiska klimatpolicyerna ses framställas som hot, där det formuleras att de hotar den amerikanska energin och ekonomin samt den amerikanska suveräniteten, som därmed kan tolkas vara referensobjekten (Buzan et al, 1998:36;141). Utifrån att diskursen har analyserats för att undersöka hur miljön och klimatförändringarna framställs, så ska det i nästa avsnitt undersökas hur resurserna har fördelats för att undersöka eventuella ytterligare tecken på avpolitisering (Buzan et al, 1988:23).

4.4 Hur ser resursfördelningen till ut?

Detta avsnitt belyser resurstilldelningen och huruvida den har förändrats under åren för Trumpadministrationen eftersom Buzan et al (1998:23) beskriver att en fråga befinner sig på

den politiserade delen av spektrat om den kräver beslut på regeringsnivå och resurstilldelning. Detta görs genom att jämföra hur mycket resurser EPA (Environmental Protection Agency) har fått tilldelat sig från 2018 till och med 2020 i de federala budgeterna.

I budgeten som gällde för budgetåret 2018, så ansöktes det om en minskning för resursanslag för EPA. Det beskrivs vara en minskning på 31 procent i förhållande till 2017 års budget, det vill säga Obamaadministrationens sista budgetår (Trump, 2018c:42). I budgeten som gällde för budgetåret 2019 beskrivs det att det ansöktes om en minskning på 34 procent från 2017. Det förklaras med att EPA:s arbete ska fokuseras på dess huvudpunkter, vilket är ”to protect the air, land and water from pollution, while reducing and eliminating lower priority activities and voluntary programs” (Trump, 2019b:103). I budgeten för budgetåret 2020 så ansöktes det ytterligare om en minskning på 31 procent jämför med 2019 års anslag (Trump, 2020e:93). Trumpadministrationen har bevisligen ansökt om en minskning gällande resurser till EPA varje budgetår. I och med att Trumpadministrationen framställer att det krävs mindre och mindre resurser så skulle det kunna anses vara ett tecken att miljön rör sig närmare avpolitisering. Dock så budgeteras det fortfarande till miljön, så det kan inte konstateras att frågan är avpolitiserad.

Detta skulle avslutningsvis kunna även kopplas till den första operationaliseringsfrågan, då enda gången som klimatförändringarna nämns är för att beskriva att alla resurser till Parisavtalet, bistånd till annan klimatforskning samt till ”Climate Change Research and Partnership” (Trump, 2019b) ska elimineras. Att tolka elimineringen av bistånd till klimatforskningen ligger dock utanför denna studie, då Trumpadministrationen har minskat sitt bistånd överlag, vilket innebär att det svårt att avgöra huruvida det är beroende på att det är bistånd eller har med klimatforskning att göra.

Avslutningsvis så kan utelämnandet av klimatförändringar och den globala uppvärmningen i säkerhetssammanhang samt i andra stora delar av diskursen visa på att det inte framställs som en fråga som behövs på den politiska agendan och hur Trumpadministrationen har hindrat en säkerhetisering genom detta. Genomgående kan diskursen därmed ses som en bromskloss för säkerhetiseringen av klimatförändringarna, miljön och den globala uppvärmningen på flera sätt. Detta kan även förstärkas med att det är ett politiskt val att säkerhetisera en fråga – eller att inte göra det (Buzan et al, 1998:211). Att inte framställa klimatet som ett hot kan alltså ses som ett aktivt val som Trumpadministrationen har gjort. Trumpadministrationen kan således ses som en aktör som hindrar en säkerhetisering av klimathotet och den globala

uppvärmningen genom att inte nämna dem i säkerhetskontexter, och därmed bortser ifrån försöken som görs av den vetenskapliga agendan att framställa dem som ett hot (Buzan et al, 1998:72). Hotbilden som beskrivs istället skulle kunna ses legitimera deras åtgärder, trots att den inte stämmer överens med den vetenskapliga agendan.

5. Avslutning

5.1 Slutsats

Studiens frågeställning – Hur kan frånvaron av klimatförändringarna från USA:s säkerhetsagenda förstås? – har undersökts utifrån Köpenhamnskolans säkerhetsiseringsteori. Genom detta kan studien visa att sättet som denna diskurs produceras kan ses förhindra att klimatförändringarna, den globala uppvärmningen och miljön säkerhetsiseras, vilket alltså kan bidra till förståelse för det inte finns på säkerhetsagendan. Få indikatorer visar på någon form av säkerhetsiseringsprocess gällande denna fråga. Även om förorenat vatten och land kan ses problematiseras och visa tecken på säkerhetsiseringsdrag så saknas det för det mesta en hotbild i diskursen. Det finns däremot indikatorer som visar på att frågan diskursivt rör sig mot avpolitisering under Trumpadministrationen istället. Det kan dock inte konstateras att frågan är avpolitiserad, utan framställs fortfarande tidvis vara en viktig fråga och kan därmed ses vara politiserad. Eftersom Köpenhamnskolans säkerhetsiseringsteori menar att det diskursiva konstruerandet, eller icke-konstruerandet, av hot kan påverka agerande så kan detta även skapa förståelse för vissa åtgärder.

I analysen kan det istället ses att aktörerna dels har rört sig mot en mer politiserande diskurs, men även mot en avpolitiserande diskurs. Detta kan ses på hur miljön och klimatförändringarna framställs i diskursen. Det skulle även kunna ses på att aktörerna kan ses byta fokus på vad problemet består i genom att uttrycka ett annat hot. Att framställa hur den amerikanska energin, ekonomin och USA hotas, av den demokratiska klimatpolitiken skulle kunna ses som oförenligt med att klimatförändringarna och den globala uppvärmningen samtidigt skulle framställas som ett hot utifrån vilka åtgärder som hotet av klimatpolitiken legitimerar. Sättet som säkerhet förstås och används påverkar hur det politiska bedrivs (Buzan et al, 1998:208) vilket gör att utelämnandet av miljön och klimatet i säkerhetsdiskursen, och att istället beskriva klimatpolitiken som ett hot skulle kunna tolkas vidare som en del i processen att legitimera att fortsätta exploatera fossila bränslen, genom olja och naturgas

(Trump, 2020b). Det kan alltså möjliggöras genom att diskursen konstruerar en annan hotbild och därmed utelämnar miljön och klimatförändringarna.

Denna studie kan utifrån analysen kontrasteras mot Abrahams (2019), som menade att det inte hade någon större betydelse gällande vilken administration det var som hade makten. Utifrån att administrationen har makten att styra diskursen och definiera säkerhet samt diskursen anses påverka handlingar så visar denna studie annorlunda. Det skulle dock kunna förklaras med att med att Abrahams (2019) innefattade andra delar av Trumpadministrationen samt även bland annat senatorer i analysen, vilket kan ha gjort att den har påvisat ett annat resultat. Han inkluderade James Mattis, som var försvarsminister i USA mellan 2017–2018, och avgick med anledning av att han och Trump hade skilda åsikter i väsentliga försvarsfrågor (BBC, 2018). Hade James Mattis inkluderats i denna studie så hade det sannolikt inte påverkat slutsatsen avsevärt. Det skulle kunna hävdas dels med anledning att han var en del av administrationen när den nationella säkerhetsstrategin (2017) skrevs, vilket inte påverkade den. Det kan också argumenteras för att även om han besatt en maktposition att definiera och prata säkerhet, så skulle det kunna anses svårt för honom att väga upp det hindrande av säkerhetsisering som Trump, Pence och Pruitt förde.

Abrahams (2019:338) menar ytterligare att användandet av klimatsäkerhetsdiskurser för att legitimera handling mer generellt står inför en paradoxal utmaning. Han diskuterar kopplingen mellan nationell säkerhet och klimatförändringarna och uttrycker att när klimatförändringarna formuleras som ett säkerhetshot istället för ett folkhälsoproblem, så riskerar det att locka fram ilska från människor som tvivlar eller förnekar den vetenskapliga konsensusen kring klimatförändringarna. Vidare kommenteras det att denna paradox försvarar övervägandet kring klimatförändringarna som säkerhetsproblem med risk för att klimatpolicyer istället blir säkerhetsiserade. Detta kan följaktligen ses styrka denna studies analys, som visade på säkerhetsiseringsdrag av klimatpolicys, där debatten kring människans påverkan av klimatförändringarna har setts polariserad. Denna studie ämnar dock inte visa något kausalt samband mellan graden av klimatförnekelse och säkerhetsisering av klimatpolicys.

I likhet med Floyds (2010:170–171) analys om Bushadministrationen visar denna studie också på försvinnandet av kopplingen mellan miljö och säkerhet. Det kan ses skilja sig utifrån

Floyds (2010:171) beskrivning om att miljön helt försvann även helt från den politiska agendan under Bushadministrationen, vilket visade på en genomförd avpolitisering. I enlighet med Hayes och Knox-Hayes (2014) och Weber och Stern (2011) så kan studien ses belysa vikten av att undersöka hur klimatförändringarna och miljön framställs för att kunna förstå klimatpolicys utfall.

Studien kan därmed ses ha belyst det diskursiva uteblivandet av hotkonstruktion gällande miljön, klimatförändringarna och den globala uppvärmningen på USA:s säkerhetsagenda och visat på ett mer nyanserat perspektiv gällande processen för hindrandet av säkerhetisering men även processen för avsäkerhetisering. Detta kan även ses bygga på den tidigare forskningen genom att en ny administration har undersökts.

5.2 Kritisk diskussion

Avslutningsvis kan studies resultat diskuteras utifrån olika perspektiv då resultatet utformas efter studiens metod, teori samt material. Det empiriska materialet har analyserats med hjälp av diskursanalys, vilket kan problematiseras utifrån att det kan vara svårt att ta en helt objektiv roll eftersom diskursen konstruerar både betraktaren och det som ska betraktas (Bergström och Ekström, 2018:293). Både Buzan et al (1998:33) och Bergström och Ekström (2018:291–292) betonar frågan kring förhållandet mellan aktörer och analytiker eftersom ingångspunkten i en diskursanalys är att kunskap är en social konstruktion och att analytikerna därmed spelar en roll i konstruktionen och dekonstruktionen av säkerhet, vilket i sin tur gör att det kan vara svårt att ta en helt objektiv position. Buzan et al (1998:33) bemöter dock detta och framhåller att syftet inte är att utröna huruvida det är ett ”riktigt” hot eller inte, utan det är själva konstruktionen av hot som studeras, vilket även kan ses vara till denna studies försvar. Som nämnts i tidigare avsnitt, så kan även teorin problematiseras. Trombetta (2008:599–600) menar dock att även om miljösektorn utmanar den traditionella förståelsen av säkerhet i form av att utmana de traditionella reaktiva åtgärderna, så utgår säkerhetiseringsteorin ifrån en konstruktivistisk grund. Utifrån kärnan inom säkerhet, det vill säga överlevnad, så kan det ändå anses vara relevant att använda teorin inom miljösäkerhet (Buzan et al, 1998:21).

Att betona generaliserbarhet av en kvalitativ studie där enbart ett analysobjekt undersöks kan vara svårt. Däremot så kan denna studie ses analysera ett fall av något större, det vill säga av uteblivandet av hotkonstruktion gällande klimatförändringar och miljön, vilket skulle kunna

bidra till en förståelse för detta i ett större sammanhang. Utifrån detta kan det därför ses som att denna studie har bidragit med större förståelse för uteblivandet av hotkonstruktion kring klimatförändringar och miljön. Dock så kan det tilläggas att det finns andra uppfattningar för hur hotkonstruktion gällande klimatförändringarna kan förstås, och syftet för denna studie har inte varit att falsifiera det.

5.3 Vidare forskning

Studiens syfte har varit att undersöka den amerikanska miljödiskursen under Trumpadministrationen och utelämnandet av klimatförändringarna på säkerhetsagendan. Genom att Köpenhamnskolan säkerhetsiseringsteori har använts för att beskriva den aktuella framställningen av miljön, klimatförändringarna och den globala uppvärmningen så har utelämnandet av klimatförändringarna på Trumpadministrationens säkerhetsagenda förstås genom att vad som finns i diskursen och vad som utelämnas har undersökts. Studiens syfte har dock inte varit att redogöra för en enda förståelsen för detta fenomen. Studier kring hotkonstruktion, och uteblivandet därav, kan bedrivas med olika perspektiv och syften i det statsvetenskapliga fältet. Utifrån att denna studie undersökte diskursen, så skulle det kunna vara av relevans att djupare undersöka bakomliggande orsaker till den uteblivande hotkonstruktionen för att eventuellt kunna utröna ett kausalt samband gällande klimatförnekelse och konstruktionen av hot.

6. Referenser

6.1 Litteratur

Abrahams, D. (2019) From discourse to policy: US policy communities' perceptions of and approaches to climate change and security, *Conflict, Security & Development*, 19:4, 323-345, DOI: 10.1080/14678802.2019.1637080

BBC. 2018. James Mattis' resignation letter in full. 21 december.
<https://www.bbc.com/news/world-us-canada-46644841> (Hämtad den 7 januari 2021)

BBC (2018), Trump on climate change report: 'I don't believe it'. 26 november.
<https://www.bbc.com/news/world-us-canada-46351940> (Hämtad den 7 januari 2021)

Bergen II, J.L, Berg, R, Hagen, A. (2019). NATIONAL HURRICANE CENTER TROPICAL CYCLONE REPORT HURRICANE MICHAEL
https://www.nhc.noaa.gov/data/tcr/AL142018_Michael.pdf

Bergström, G och Ekström, L. 2018. Tre diskursanalytiska inriktningar, i Bergström, G och Boréus, K. *Textens mening och makt: metodbok i samhällsvetenskaplig text- och diskursanalys*. Fjärde [omarbetade och aktualiserade] upplagan. Lund: Studentlitteratur.

Beven II JL, Berg, R., and Hagen, A. (2019). Tropical Cyclone Report - Hurricane Michael 7-11 October 2018. National Hurricane Center. Tillgänglig: https://www.nhc.noaa.gov/data/tcr/AL142018_Michael.pdf (hämtad den 7 januari 2021)

Boréus, K. & Bergström, G (2018). Samhällsvetenskaplig text- och diskursanalys. Boréus, K. & Bergström, G. (reds) *Textens mening och makt : metodbok i samhällsvetenskaplig text- och diskursanalys* . Fjärde [omarbetade och aktualiserade] upplagan. Lund: Studentlitteratur.

Buzan, Barry; Wæver, Ole och de Wilde, Jaap. (1998) *Security: A New Framework for Analysis*. Boulder: Lynne Rienner Publishers, Inc.,

Busby, J. W., (2008) Who Cares about the Weather?: Climate Change and U.S. National Security, *Security Studies*, 17:3, 468-504, DOI: 10.1080/09636410802319529

Börjesson, M och Palmblad, E. 2007. Introduktion i Börjesson, M. & Palmblad, E. (2007) *Diskursanalys i praktiken*. 1. uppl. Malmö: Liber.

California Department of Forestry and Fire Protection (CAL FIRE), State of California. (2021). Incidents Overview. Tillgänglig: <https://www.fire.ca.gov/incidents/> [hämtad 2021-01-07]

California Natural Resources Agency, State of California. (2020). *Secretary Wade Crowfoot*. Tillgänglig: <https://resources.ca.gov/About-Us/Secretary-Crowfoot> (Hämtad den 7 januari 2021)

Detraz, N., Betsill, M. M., (2009) Climate Change and Environmental Security: For Whom the Discourse Shifts. *International studies perspectives*. [Online] 10 (3), 303–320.

Cillizza, C. (2019) Mike Pence's unbelievable answer on whether climate change is a threat. *CNN*. 24 juni. <https://edition.cnn.com/2019/06/24/politics/mike-pence-climate-crisis/index.html> (Hämtad den 7 januari 2021)

Crutzen P.J., & Stoermer, E.F. (2000). The “Anthropocene”. *Global Change Newsletter* (41), 17–18

Diez, T. von Lucke F., Wellman, Z.. (2016) *The securitisation of climate change : actors, processes and consequences* . Abingdon, Oxon ;; Routledge.

Dunlap R. E., McCright A. M., & Yarosh, J. H., (2016) The Political Divide on Climate Change: Partisan Polarization Widens in the U.S., *Environment: Science and Policy for Sustainable Development*, 58:5, 4-23, DOI: 10.1080/00139157.2016.1208995

Esaiasson, P. et al. (2012) *Metodpraktikan : konsten att studera samhälle, individ och marknad* . Fjärde upplagan. Stockholm: Wolters Kluwer.

Europeiska utrikestjänsten. 2018. *Climate, Environment & Energy*.
https://eeas.europa.eu/delegations/un-new-york/42455/climate-environment-energy_en
(Hämtad den 19 december 2020)

Floyd, Rita. (2010) *Security and the environment: securitisation theory and US environmental security policy* . Cambridge: Cambridge University Press.

Fritts, R. (2020). Trump officials rush plans to drill in Arctic refuge before Biden inauguration. *The Guardian*. 17 november.
<https://www.theguardian.com/environment/2020/nov/17/trump-oil-drilling-arctic-wildlife-refuge-alaska> (Hämtad den 7 januari 2021)

Hayes, Jarrod och Knox-Hayes, Janelle. 2014. Security in Climate Change Discourse: Analyzing the Divergence between US and EU Approaches to Policy. *Global Environmental Politics* 14:2, doi:10.1162/GLEP_a_00230

Harrington C. (2016). The Ends of the World: International Relations and the Anthropocene. *Millennium: Journal of International Studies* 44(3), 478–498

Hamilton, C. (2017). *Defiant Earth: The Fate of Humans in the Anthropocene*. Cambridge: Polity Press.

Head, L. (2016). *Hope and Grief in the Anthropocene: Re-conceptualizing human-nature relations*. New York: Routledge.

IPCC, 2014: Climate Change 2014: Synthesis Report. Contribution of Working Groups I, II and III to the Fifth Assessment Report of the Intergovernmental Panel on Climate Change [Core Writing Team, R.K. Pachauri and L.A. Meyer (eds.)]. IPCC, Geneva, Switzerland, 151 pp. https://www.ipcc.ch/site/assets/uploads/2018/02/SYR_AR5_FINAL_full.pdf (Hämtad den 7 januari 2021)

Mobjörk, M, et al. 2019. Climate-Related Security Risks: Towards an Integrated Approach. Stockholm: SIPRI Policy Paper. Tillgänglig:
https://www.researchgate.net/publication/311740247_Climate-Related_Security_Risks_Towards_an_Integrated_Approach (Hämtad den 7 januari 2021)

McGrath, M., (2020) Climate change: US formally withdraws from Paris agreement. *BBC*. 4 november. <https://www.bbc.com/news/science-environment-54797743> (Hämtad den 7 januari 2021)

Milman, O., Harvey, F. (2019). US is hotbed of climate change denial, major global survey finds. *The Guardian*. 8 maj.
<https://www.theguardian.com/environment/2019/may/07/us-hotbed-climate-change-denial-international-poll> (Hämtad den 7 januari 2021)

Myers, N. (1993) *Ultimate security: the environmental basis of political stability* . 1. ed. New York: W.W. Norton.

Regeringskansliet, statsrådsberedningen, 2017. *Nationell Säkerhetsstrategi*, u.o.: Gullers Grupp.

Rockström, J., W. Steffen, K. Noone, Å. Persson, F. S. Chapin, III, E. Lambin, T. M. Lenton, M. Scheffer, C. Folke, H. Schellnhuber, B. Nykvist, C. A. De Wit, T. Hughes, S. van der Leeuw, H. Rodhe, S. Sörlin, P. K. Snyder, R. Costanza, U. Svedin, M. Falkenmark, L. Karlberg, R. W. Corell, V. J. Fabry, J. Hansen, B. Walker, D. Liverman, K. Richardson, P. Crutzen, and J. Foley. (2009). Planetary boundaries: exploring the safe operating space for humanity. *Ecology and Society* 14(2): 32. [online] URL: <http://www.ecologyandsociety.org/vol14/iss2/art32/>

Schiermeier, Q, Tollfeson, J. (2017). How Scientists Reacted to the U.S. Leaving the Paris Climate Agreement. *Scientific American*. 2 juni. <https://www.scientificamerican.com/article/how-scientists-reacted-to-the-u-s-leaving-the-paris-climate-agreement/> (Hämtad den 7 januari 2021)

Sutter, J. D (2020) Opinion: This is the climate election. *CNN*. 16 november. <https://edition.cnn.com/2020/09/16/opinions/trump-california-briefing-climate-election-sutter/index.html> (Hämtad den 7 januari 2021)

Säkerhetsrådet, (2020) *Climate Change Exacerbates Existing Conflict Risks, Likely to Create New Ones, Assistant Secretary-General Warns Security Council* <https://www.un.org/press/en/2020/sc14260.doc.htm> (Hämtad den 19 december 2020)

Trombetta M. J, (2008) Environmental security and climate change: analysing the discourse, *Cambridge Review of International Affairs*, 21:4, 585-602, DOI: 10.1080/09557570802452920

Trump D. (2017). Statement by President Trump on the Paris Climate Accord. Washington , D.C: The White House. Tillgänglig: <https://www.whitehouse.gov/briefings-statements/statement-president-trump-paris-climate-accord/> (Hämtad den 7 januari 2021)

United Nations Environment Programme. 2016. Medium Term Strategy 2019-2021. Nairobi: United Nations Environment Programme (UNEP). Tillgänglig: https://wedocs.unep.org/bitstream/handle/20.500.11822/7621/-UNEP_medium-term_strategy_2018-2021-2016MTS_2018-2021.pdf.pdf?sequence=3&isAllowed=y (Hämtad den 7 januari 2021)

United Nations Framework on Climate Change. 2020. United Nations Climate Change Annual Report 2019. Bonn: United Nations Framework on Climate Change (UNFCCC). Tillgänglig: https://unfccc.int/sites/default/files/resource/unfccc_annual_report_2019.pdf (Hämtad den 7 januari 2021)

Weber, E. U. och Stern, P. C., (2011) Public Understanding of Climate Change in the United States. *The American psychologist*. [Online] 66 (4), 315–328.

6.2 Empiriskt material

Trump D, (2018a). Remarks by President Trump in Briefing on Hurricane Michael. [Tal]. Tillgänglig: <https://www.whitehouse.gov/briefings-statements/remarks-president-trump-briefing-hurricane-michael/> [hämtad 2021-01-07]

Trump. D. (2018b). *President Trump on Christine Blasey Ford, his relationships with Vladimir Putin and Kim Jong Un and more*. Tillgänglig: <https://www.cbsnews.com/news/donald-trump-full-interview-60-minutes-transcript-lesley-stahl-2018-10-14/> (Hämtad den 7 januari 2021)

Trump.D. (2018c) Budget of the U.S. Government, FY 2019. Washington: U.S. Government Publishing Office. Tillgänglig: <https://www.govinfo.gov/app/collection/budget/2019/BUDGET-2019-BUD> (Hämtad den 7 januari 2021)

Trump D, (2019a). Remarks by President Trump on America's Environmental Leadership. [Tal]. Tillgänglig: <https://www.whitehouse.gov/briefings-statements/remarks-president-trump-americas-environmental-leadership/> (Hämtad den 7 januari 2021)

Trump D, (2020a). *Remarks by President Trump in a Briefing on Wildfires* | McClellan Park, CA. [Tal]. Tillgänglig: <https://www.whitehouse.gov/briefings-statements/remarks-president-trump-briefing-wildfires-mcclellan-park-ca/> [hämtad 2021-01-07]

Trump J. Donald, (2020). *Remarks by President Trump on Environmental Accomplishments for the People of Florida* | Jupiter, FL. [Tal]. Tillgänglig: <https://www.whitehouse.gov/briefings-statements/remarks-president-trump-environmental-accomplishments-people-florida-jupiter-fl/> [hämtad 2021-01-07]

Trump. D. (2020c). *First Presidential Debate With President Trump and Joe Biden* [TV-debatt]. Wall Street Journal. Tillgänglig: <https://www.wsj.com/video/watch-the-first-presidential-debate-with-president-trump-and-joe-biden/3898CEAE-6A41-4913-A935-069F9AEDF4F1.html> (Hämtad den 7 januari 2021)

Trump. D (2020d). Full Debate: *Trump and Biden Face Off Final Time Before Election* [TV-debatt]. Wall Street Journal. Tillgänglig: <https://www.wsj.com/video/watch-full-debate-trump-and-biden-face-off-final-time-before-election/B6CB502A-3949-4353-8710-BBED47DC8ACD.html> (Hämtad den 7 januari 2021)

Pence, M. 2020. *Full Debate: Vice President Mike Pence and Sen. Kamala Harris* | WSJ [TV-debatt]. Wall Street Journal. Tillgänglig: https://www.youtube.com/watch?v=Q__CEb3dRqw (Hämtad den 7 januari 2021)

Trump D, (2020e). Remarks by President Trump in Press Briefing. [Tal]. Tillgänglig: <https://www.whitehouse.gov/briefings-statements/remarks-president-trump-press-briefing-091020/> (Hämtad den 7 januari 2021)

Pruitt S, (2017). Daily Press Briefing by Press Secretary Sean Spicer and EPA Administrator Scott Pruitt. [Tal]. Tillgänglig: <https://www.whitehouse.gov/briefings-statements/daily-press-briefing-press-secretary-sean-spicer-epa-administrator-scott-pruitt-060217/> (Hämtad den 7 januari 2021)

Vita huset, (2017). *National Security Strategy*. <https://www.whitehouse.gov/wp-content/uploads/2017/12/NSS-Final-12-18-2017-0905.pdf> (Hämtad den 21 december 2020)

Wheeler. A (2019). EPA head says unsafe water is a greater global threat than climate change [TV-program]. CBS News. 20 Mars 2019. Tillgänglig: <https://www.cbsnews.com/video/epa-head-says-unsafe-water-is-a-greater-global-threat-than-climate-change/> (Hämtad den 7 januari 2021)

U.S. Government Publishing Office, Budget of the U.S. Government, FY 2018c, 2017, <https://www.govinfo.gov/app/collection/budget/2018>, hämtad 2021-01-07

U.S. Government Publishing Office, Budget of the U.S. Government, FY 2019b, 2018, <https://www.govinfo.gov/app/collection/budget/2019/BUDGET-2019-BUD>, hämtad 2021-01-07

U.S. Government Publishing Office, Budget of the U.S. Government, FY 2020e, 2019, <https://www.govinfo.gov/app/collection/budget/2020>, hämtad 2021-01-07